

Vnanje države. Trojica bolgarskih mož je na poti po Evropi, da poižvedó, kaj se misli pri raznih vladah o zmešnjavah bolgarskih. Kralj Milan je može vzprejel ter jim je kazal prijazno lice, več pa menimo, da ne. Dnes, 9. decembra, vzprejmó jih naš svitli cesar, potem pa se podajo može v Berolin in brž ko ne, tudi v London ali v Petrograd k carju ne gredó. Ni upanja, da jih vzprejme. — Ruska carska rodovina kupuje graščine na Poljskem in ruski plemenitaši istotako, zakaj? Rus ne zaupa nič Poljaku. Bojé se ustaje, če se Rusija zaplete v vojsko bodi z Nemčijo, bodi z Avstrijo. Tatú straši lastna senca. — V nemškem drž. zboru ima nekaj mož dovolj srca, da se ustavlja pomnoženju vojaštva, katero terja vlada. Da pa ona doseže, kar hoče, ni vprašanja. Stari general, grof Moltke je že kazal na Francijo, češ, da se ona oborožuje čez silo in če bode treba, rekel bode še trolasi Bismark, da vidi črne pike na političnem nebu in za 41.000 novih vojakov bo Nemčija močnejša. — Angliji ni ljubo, da nekaterim vladam ni po volji, ker se ne mara svojih vojakov poklicati iz Egipta. Njej bi najbolje délo, ko bi ji ne bilo več treba oditi z ondot. Za to pa pravi, da še vselej ni mirú v onih krajih. Kje komu pride tedaj še tudi nemir prav. — Francozi iščejo ministrov. Freycinet in tovariši so se odpovedali, drug pa nemara nihče sestaviti novih ministrov, kajti zbornica poslancev jim je premalo zanesljiva. Ako dnes hvali, jutri pa že ima usta polna graje. Predsednik republike, stari Grevy, je bil in je sedaj še bolj le senca ter se za-nj nihče ne izmeni. Glave manjka tej republiki, glave. — V Španiji je mirno in se čuti kraljica-udovica razmerno srečna. Za popraviljenje vojnih ladij čéjo Španjci 180 milijonov izdati; ker pa je ta svota za enkrat prevelika, razdeli jo na deset let. — Bolgarska deputacija pride tudi v Rim h kralju Umbertu. Čemu ji bo ta pot, tega ne umemo. Italija je le takrat pomenljiva, ako ima zaveznikov, ki se tepó za-njo, sama pa potlej le pogrne v svoje krilo, če kaj odpade. — Iz Senegambije je počil glas, da se dviga ondi ljudstvo zoper francoske vojake in se je bati, da bo ustaja splošnja. — „Nebeški“ car, t. j. kitajski, ima sedaj močno zavezo z indijsko carico, t. j. anglijsko kraljico Viktorijo. Nju zaveza pa je naperjena zoper Ruse. Le-ti to čutijo, za to pa so oprezni v bolgarskih in sploh v vseh nevarniših rečéh.

Za poduk in kratek čas.

Lurška mati božja.

(Dalje.)

V Zettu se preselimo v bolj prostorna kola, ki so nas ondi čakala. V Nimesu jo zavijemo

na levo stran reke Rhone in smo se zdaj ob levem bregu Rhone vozili proti Lyonu, dokler smo se pred, ko smo tje šli, na desnem bregu tirali. Naskorem smo vsi zadremali ter se celo noč drug drugemu globoko vklanjali.

Dne 19. avgusta.

Zjutraj ob treh smo v Lyon priblizgali. Ker so nas Lyončani tovrne nemarno sprejeli, smo se pa zdaj jezni mimo peljali; niti pisanega belica jim nismo dali zrešiti; bodo pa drugokrat vedeli, kako se je treba do poštenih ljudi obnašati. V Maconu se naglo obrnemo na večerno stran. Moramo se jako vkreber voziti, ker so dva konja vpregli. Ob osmih smo prišli v Cluny in smo videli pred seboj starodavno in slavno opatijo benediktincev, iz katere se je v ednajstem stoletju celi red ponovil in pomladil. Zdaj je ondi kasarna za konjico.

Kakor blisk smo bili v Paray-le Monialu. Bilo je pol desetih. Celih 34 ur smo se neprenehoma vozili. Duhovniki so nas na kolodvoru prijazno pozdravili ter vsakemu njegovo stanovanje odkazali. Zdaj pa le hitro meševat. Meševal sem v prostorni cerkvi, ki se je ondi postavila na čast presv. srca Jezusovega. Cerkev je par minut oddaljena od samostana Saleziarnc, kraj katerega stoji cerkvice, v njej je na velikem altarji ravno pred 200 leti (1686) Jezus pokazal svoje srce sv. redovnici, sestri Marjeti Mariji Alacoque (reči Alakok), rekši: „Vidiš le moje srce: tisto srce, ki s toliko ljubeznijo gori za človeka.“ Sv. Marjeta pravi: „Videla sem srce Jezusovo, kakor na tronu, ki je bil sam ogenj in plamen ter se je žaril na vse strani; svetlejši je bil, kakor solnce, čistejši, nego kristal. Videla sem njegovo srčno rano in okoli srca trnovo krono in gori na srcu križ, kakor bi bil v srce vcepljen.“

Marjeta je bila pobožnih in premožnih staršev hči. Še otrok je že kazala veliko ljubezen do Jezusa in Marije in je rada zahajala v cerkev. Zavaljo svojih pobožnih vaj je morala od družine marsikatero bodečo besedo čuti. Mati jo je namenila oženiti. Pa po dolgih skušnjah je zmagala Marjeta in je bila sprejeta v samostan od Marijinega obiskovanja v Paray-u. Zdaj ni bilo bolj srečne duše od Marjetice. Sestre imajo svoje molišče na levi strani kraj velikega altarja, ki je z bronasto mrežo prepreženo in s preprogami prevešeno, da sester ne more videti, pač pa smo jih slišali moliti. Molile so z jako visokim glasom, ter zelo na ti vlekli, kakor mi „mürski“ poljanci. Nas poljance grajajo, da na ti govorimo, v francoskimi pa je prě to lepo; Bog si ga naj vé, kdo ima prav!

Ko je njih spovednik pristopil k bronasti mreži, so sestre odprle majhen okenjak in so odgrnile preprogo, a potem je druga za drugo

pokleknila in skozi okence prišla presveto Obhajilo.

V tem molišči je sv. Marjeta molila ter premišljevala veliko ljubezen srca Sinu božjega do ubogega človeškega roda, ko naenkrat zagleda nad altarjem pred seboj Izveličarja v človeški podobi, ki Marjeti s prstom kaže v odpreti svoje strani plamteče svoje srce. Ob enem jo nagovarja, naj se trudi pobožnost do presv. Srca povsodi upeljati in kakor najdalje razširiti. Štiri leta potem umerje Marjeta. Bog je po smrti poveljal svojo služebnico, katero je v življenji oblagodarił z velikimi milostmi, z mnogimi čudeži, zavoljo katerih jo je papež Pij IX. l. 1864 svetnicam božjim pristel.

Pred velikim altarjem hranijo v stekleni skrinjici ostanke sv. Marjete. Njene kosti so v voščeno človeško podobo vdelane, ki je v redovno obleko oblečena. Lice je baje popolnem podobno živi sestri Marjeti. Njene na pol odprte oči gledajo na srce Jezusovo, katerega drži v desni roki; v levici ima lilijo. Nebeška lepota obdaja njeni obraz in rajskilesk igra na jenem licu. Glavo ji kinča krona iz biserov in žlahtnih kamenov, v katero je vpleten zlati venec iz tako zvanih cvetlic marjetic.

(Dalje prih.)

Smešnica 49. Advokat: „Tedad gospod inšpektor Vam noče plačati?“ Krojač: „Ne.“ Advokat: „Pa ste mu vendar dali sami račun in ga plačila tudi poprosili?“ Krojač: „Seveda, ravno pred pol ure.“ Advokat: „Kaj pa je rekel?“ Krojač: „Ves razburjen se je zadržal nad menoj, naj grem k hudiču.“ Advokat: „Kaj pa ste vi na to rekli in storili?“ Krojač: „Rekel nisem nič, pa šel sem naravnost k Vam.“

Razne stvari.

(Mili dar.) Njih ekscelencija, mil. knez in škof so podarili župnijski cerkvi sv. Ane v Framu 30 gld.

(Pozor!) Vsak krajni šolski svet v Ptuj-skem okraju in tako, sodimo, tudi drugod dobi sedaj ukaz dež. šolsk. sveta, kedaj in kaj se naj nemški v ljudski šoli podučuje. Ta ukaz nasprotuje postavi in zdravi pameti ob enem, torej bo treba zoper njega se pritožiti pri ministerstvu za uk in bogočastje. Na to opozarjamo že dnes sl. krajne šolske svete, tedaj pozor!

(Star primicijant.) Na Angleškem je vzprejel lord K. Thynne dne 30. meseca nov. t. l. duhovske rede iz rok kardinala Manninga. Nov duhovnik ne šteje več, kakor že 73 let svoje dobe. Poprej do l. 1852 je bil protestant in je imel že lepe službe. Želja po resnici ga je pripeljala v kat. cerkev.

(Upor.) Uni petek so gospodje, ki sedé v mestnem zastopu v Celju, sedli na visok stol ter so izpoznali, da se godi Nemcem krivica,

ako se da nemškim ljudstvom pravica. Vsi so se torej, kakor en mož, zakleli, da je vitez Schmerling njih mož, ne pa minister baron Pražak. Čemu je treba še tega, saj jih svet že pozna za — peteline!

(S počte.) Na Zidanem mostu imajo c. kr. pošto. To je v redu ali v redu ni, da je ondi uradnik, ki pita človeka s „kerlom“. takrat namreč, ako ga nagovoriš slovenski. Možu je vidno potreba, da si ga sl. direkcija v Gradcu izposodi.

(Žganje.) V tem, ko se prizadeva drugod vsaka občina, da prepreči žganjepitje, poganja pa se neka mestna srenja na G. Štajarju še za tisto. Vabi namreč druge srenje, naj se obrnó z njo vred do dež. zbora ter ga prosijo po poslancu dr. Rössu, naj dežela ne jemlje naprej več priklad od žganih pijač in pa od piva. O te mestne pameti!

(Mišnica.) Janez Slaček, želar v neki vesi Slov. goric, je skregal svojo ženo Jovano, čemu da ni krave podojila. To je pa babše toliko vjelo, da je vzela mišnice in si z njo zaudala. Tu ni mogoče druge misli, kakor da se je babšetu zmešalo v glavi.

(Kmetško bralno društvo v Rušah) priredi v praznik sv. Štefana dne 26. decembra t. l. veselico, pri kateri se bo predstavljala igra „Mala pevka.“

(Vrta izvolitev.) Kakor nam prijatelj našega lista naznanja, izvolila si je občina v Zibiki posestnika Martina Bračka za župana. Mož je vrl rodoljub in spoštovan kmetovalec.

(Podružnica.) V Šmarju pri Jelšah se je v nedeljo dne 28. novembra ustanovila podružnica družbe sv. Cirila in Metoda. Živela!

(Porotniki.) V komisiji za sestavo porotnikov leta 1887 so bili dr. Tomschegg iz Slov. Gradca, F. Kada iz Ormoža in dr. Srnc iz Maribora.

(Red za stavbe.) Mestni zastop v Celju se je v svoji zadnji seji za to izrekel, da se v okrožju mesta ne sme več zidati poslopje, ki ima samo pritlične hiše. Najmanj eno nastropje ga je visoko postaviti.

(Lepa starost.) Te dni je prišel nek delavec v Pragi v tamošnjo bolnišnico prosit, naj ga vsprejmó va-njo. Mož šteje že 110 let in je še vedrega duha, samo noge ga že ne nesó lahko. To mu človek tudi lahko verjame. V Premstättenu na nemškem Štajarju je pa umrla žena, Ana Schober, stara nekaj čez 101. leto. Tudi ona je bila trdna skorej do zadnje ure.

(Veliko denarja.) Pri železnicah služi po celem našem cesarstvu 145.242 ljudi. Uradnikov je 13.602, konduktarjev in drugih služabnikov 45.991, delalcev pa je 82.201. Vsi skupaj imajo 73.814.728 gld. plačila.

(Nove podobe.) V cerkev na Dobrni so dobili nove podobe na presno ali al fresco ter